

ХИЕНАТА И МЕСЕЧИНАТА ПРИКАЗКА НА ЗУЛУ

Превод от руски: Атанас Далчев, 1979

chitanka.info

Веднъж хиената намерила кост. Сграбчила я и я помъкнала в уста. А в това време изгряла месечината и се огледала в неподвижната вода. Видяла хиената това, хвърлила костта и се гмурнала в реката да хване месечината, защото помислила, че във водата има парче сланина. Но когато скочила във водата, потопила си главата и не намерила нищо. Водата се размътила и отражението изчезнало. Върнала се хиената пак на брега, седнала и зачакала. Отново затихнала водата и отново се появила в нея месечината. Хиената пак се хвърлила във водата и пак нищо не уловила. И така правила много пъти, но все напразно.

А през това време дошла друга хиена и щом видяла захвърлената кост, грабнала я и избягала, като оставила първата хиена да лови месечината.

А първата хиена продължавала своята безполезна работа чак до зори, докато не залязла месечината и не изчезнало отражението ѝ във водата. На следната нощ хиената пак се върнала и отново продължила да лови месечината във водата, но не могла нищо да улови.

И затова на човек, който върши нещо подобно, казват:

— Приличаш на хиената, която щом видяла месечината във водата, захвърлила костта, а уловила нищото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.